

Een cruise voor een tientje!

Blijspel in drie bedrijven

door

BERTY TONNAER-MOMMERS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EEN CRUISE VOOR EEN TIENTJE!** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **BERTY TONNAER-MOMMERS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **11** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Fien - een volkswrouw

Math - haar man

Lily - bruid

Ger - bruidegom

Marion - pinnige tante

Rosa - haar vriendin

Peter - pretmaker

Leo - zijn vriend

Lucy - stewardess

Ober - slome slungel

Dekjongen

DECOR:

Zowel links als rechts bevinden zich twee hutdeuren. Midden achter een paar stoelen met tafel. Midden achter een balustrade met uitzicht op de zee. Rechts toegang tot een ander dek.

EERSTE BEDRIJF

Het doek gaat open. De dekjongen is met zijn zwabber het laatste stukje aan het poetsen.

Dekjongen: Nou, voor mij is het schoon. Ze hebben me hier voor één week aangenomen. Het zou niet zo zwaar werk zijn, zeiden ze tegen mij. Nou ja, het zal wel. Zo! Alles is klaar voor de nieuwe gasten. Nu maar hopen dat het wat leuke mensen zijn. Maar ja, ze zeggen dat vakantiegangers altijd leuke mensen zijn. Ja, ik zou het niet weten, ik doe dit ook pas voor de eerste keer. Dus, lieve mensen, gaat u met ons mee op deze cruise? Dan wens ik u allemaal heel veel plezier. Ahoi! *(af. De stewardess, Lucy, komt op met twee gasten en brengt ze naar hun hut)*

Lucy: Meneer en mevrouw Smith was het, geloof ik?

Fien: Ja, zuster, dat zijn wij. Eh! Waar is onze kamer?

Lucy: Pardon, mevrouw, op ons schip hebben wij hutten geen, kamers en noemt u mij maar gewoon Lucy.

Math: Zeg, kind, luister eens even. In onze hut is toch wel een venster? Anders krijg ik het gevoel dat ik moet stikken.

Fien: Ja, zus... eh Lucy, dat hebben wij heel duidelijk gevraagd, hoor!

Lucy: Maakt u zich maar geen zorgen, hoor. Er is wel een patrijspoort, maar die kan helaas niet openstaan.

Fien: Math, heb jij ooit zoiets gehoord? Nou, een vogelpoort die hoeft niet. Wij willen een venster!

Math: Trouwens, die duivenslag kunnen wij nog niet eens openmaken! Ik moet altijd frisse lucht hebben! Thuis slapen wij altijd met het venster open.

Lucy: Helaas is dit op een schip niet mogelijk, meneer.

Fien: Nou, dan laten wij de deur maar op een kiertje openstaan. Dat mag toch zeker wel? Hier zullen wij toch niet gekidnapt worden!

Lucy: Helaas, mevrouw, is dat ook niet mogelijk. Als het hard gaat waaien, blijft die deur de hele nacht klapperen. Dus u zult de deur moeten sluiten. Kijk eens, hut nummer 12, dat is uw hut. Ik wens u een aangename reis. Goedendag. *(af)*

Math: Nou zeg, dat begint al goed, hoor! *(Math en Fien kijken naar binnen)* Fien! Kijk eens wat een hok! Nee, daar kruip ik niet in! Geen denken aan! Nou, kijk eens goed! Het is niet te geloven!

Fien: Stapelbedden? Moeten wij in die stapelbedden? Nooit van mijn leven! Zie je het al gebeuren?

Math: Godver... Ik ben een lits-jumeaux gewend. Ik pas helemaal niet in zo'n kabouterved! Roep eens even op die trut.

Fien: Zuster! Zuster! Hoe heette die koe ook alweer? Verdomme! Ik moet ook alles doen!

Math: Verrek, Fien, hoe moet ik dat weten? Maar één ding weet ik wel, daar kruip ik niet in!

Fien: Zuster! Zuster! Waar zit dat mens nou? (*Lucy komt op met twee jongens, Peter en Leo*) Zeg, kind, luister eens even. Hoe dacht jij dat wij in die apenkooi konden slapen?

Math: Als je maar weet dat wij geen atleten zijn! Moeten wij daarin naast elkaar staan om ons aan te kleden? Maar kind! Dan slaan we elkaar toch de hersens in!

Lucy: Een ogenblikje graag. Heren, nummer 13 is jullie cabine. (*Lucy opent de deur, Peter en Leo kijken naar binnen en beginnen hard te lachen*)

Peter: Nou zeg! Daar moet je kruipend naar binnen gaan! En je koffer liefst buiten uitpakken.

Leo: Je daarin aankleden gaat al helemaal niet.

Peter: Die hut heeft niet voor niets het nummer 13.

Fien: (*komt nieuwsgierig bij de jongens kijken*) Mieljaar! Daar is het nog kleiner dan bij ons! Op de folder stond heel wat anders!

Peter: Maar dit hier laten ze helemaal niet op de folders zien.

Leo: Maar ja, die luxe hutten kunnen wij niet betalen. Dat snap ik ook wel. Maar dit is wel heel erg!

Lucy: Sorry, heren, daar kan ik echt niets aan doen. Ik hoef alleen de gasten hun hutten aan te wijzen.

Math: Maar daar weiger ik in te kruipen! Geef ons maar iets anders.

Fien: Ja, kind, graag met wat meer comfort. Wat ik hiervoor heb moeten betalen, is nog veel te veel voor dat hok.

Lucy: Sorry, mevrouw, daar ben ik niet voor aangenomen. Daar heb ik niets over te zeggen. Trouwens, alles is volgeboekt. Het spijt me echt, maar ik kan u niet helpen. (*gaat snel af*)

Fien: Heb je hier nog woorden voor! Wat nu, Math, zeg ook eens wat.

Math: Wat wil je dat ik zeg! Jij wilde toch een bootreis! Ik niet! Nou, nu heb je er een!

Fien: Wees maar stil. Dan zal er niks anders opzitten. Kom, zet de koffers maar op dat kleine bankje.

Leo: Zullen wij ook eens gaan proberen of het zal lukken?

Peter: (*kijkt bij de burens*) Nou zeg, dat is een stuk beter dan bij ons. Klaag maar niet zo! (*Math schuift de koffers naar binnen*)

Math: Hier, Fien, trek je plan maar, regel het zaakje maar even. Ik ga eens daarachter kijken hoe het er uitziet. (*wandelt op zijn gemak af*)

Fien: (*zucht*) Ja, ja, jij hebt goed praten. Altijd ik! Maar ja, ik zal maar weer eens beginnen. (*gaat naar binnen*)

Peter: Lukt het, Leo?

Leo: Vraag niet hoe! Geef mij die koffer eens even. *(Peter schuift de koffer naar binnen)* Auw! Mijn tenen! Kijk toch uit, man!

Peter: Kan ik nu binnenkomen?

Leo: Op je kop wel, ja. *(Peter voorzichtig naar binnen. Een hoop gevloek en gelach. Lucy komt op met twee meiden, Rosa en Marion)*

Lucy: Hier is het, dames. Cabine 14.

Rosa: *(kijkt naar binnen en schrikt hevig)* Help! God, nee! Daar krijg ik last van hyperventilatie! Nee! Daar ga ik niet naar binnen! Daar kun je helemaal niet slapen!

Marion: Denk jij dat je voor die paar centen een luxe suite zou krijgen?

Rosa: Was er echt niets anders, juffrouw? Daar ben ik doodsbang in.

Lucy: *(zucht)* Nee, dames, alle cabines op dit dek zijn even groot. Ik kan er echt niets aan doen. *(zuchtend af)*

Marion: *(begint hard te lachen)* Even groot! Als wij hier 's avonds naar binnen moeten ha..ha... Dat kan toch niet!

Rosa: Welja, sta je hier een beetje te verscheuren van het lachen! Ik vind dit helemaal niet leuk, hoor. Dat is niet komisch!

Marion: Kom op, zuurpruim! Wij maken er het beste van. *(er klinkt geschreeuw aan de overkant van het dek)* Mijn God! Wat was dat? *(Peter komt strompelend naar buiten)*

Peter: Auw, mieljaar nog niet. Stomme achterover! Dat is de derde keer dat je boven op mijn voeten staat! *(ziet de meiden aan de overkant)* Hallo! Is het bij jullie ook zo klein?

Marion: Bij jullie ook al? Nou, wij kunnen ons beter hier buiten omkleden.

Peter: Dat is zo gek nog niet. Dat wordt dan wel spannend, zeg. Want wij moeten dat namelijk ook.

Leo: Wat is zo spannend? *(komt naar buiten. Ziet ook de meiden)* Hallo!

Rosa: Hoi! Het is belachelijk hoe hier met mensen wordt omgesprongen! En wat ze hier onder een hut verstaan!

Leo: Spreek er niet over! Een douchecabine is nog groter dan dat hok daar!

Fien: *(komt naar buiten)* Kan iemand mij soms helpen? Ach, dag kinders!

Peter: Met wat, mevrouw?

Fien: Ja, luister, ik krijg het bovenste bed niet goed. Er zit iets los aan. En als die zware beer van mij boven moet liggen, dondert hij naar beneden. Dan ben ik meteen platgewalst!

Leo: Kom maar. Ik kijk wel even. *(mee naar binnen)*

Rosa: Nou, dat kan leuk worden. Ik zal maar eens kijken of dat bovenste bed bij ons ook loszit. *(gaat naar binnen)*

Peter: Anders help ik je wel even, schat!

Marion: Kijk eerst maar eens of bij jullie alles vastzit. Het is toch niet te

geloven. Is die hut nog vrij hiernaast?

Peter: Dat weet ik niet. Wij zijn ook pas hier.

Leo: *(op)* Zo, dat is in orde. Kom, dan gaan we weer verder met uitpakken.

Peter: Dan ga jij nu toch maar het eerste, want mijn tenen zijn al gekneusd. *(gaat samen met Leo naar binnen)*

Marion: Gaat het, Rosa? *(gaat ook naar binnen. Lucy komt op met een jong stel, Ger en Lily)*

Lucy: Zo, daar zijn we dan. Alstublieft, hut nummer 15. *(Ger doet de deur open en kijkt naar binnen. Schrikt hevig)*

Ger: Stapelbedden? Maar dat kan niet, we zijn op huwelijksreis!

Lily: Die willen we niet. Ger, zeg dat dit niet kan! Stapelbedden!

Lucy: Helaas hebben wij geen andere hut meer beschikbaar voor u. Maar ik denk dat u samen wel een oplossing zult vinden.

Lily: Wat een klein wastafeltje en waar is de badkamer en het toilet?

Lucy: De douches zijn daar achter aan de gang evenals de toiletten. Ik wens u een plezierige vaart. *(af)*

Lily: Wat nu, Ger? Ik had me dat heel anders voorgesteld! Onze huwelijksreis in een stapelbed! Dat kan toch niet!

Ger: Ach, schat, we vinden er wel iets op. *(zoent haar)* Wij gaan alle twee beneden liggen. We maken van het bovenbed een kast. Kom, dan laat ik je dat zien. *(samen naar binnen. Het schip komt in beweging en begint te dreunen)*

Fien: *(op)* Help, help, we zinken!!! Alles waggelt bij mij. Help!

Peter: *(op)* Godver... Wat nu weer! Dat begint al goed, zeg.

Fien: Waar zijn hier de zwemvesten? Voel eens hoe dat hier tekeergaat. *(het schip geeft het vertreksignaal)* Help! De sirene gaat ook al af. Math! Waar is die kerel van mij nu?

Leo: *(op, heeft zijn hoofd gestoten)* Mieljaar nog niet! Wat was dat nu weer! Als ik terugkom heb ik een vierkant hoofd.

Fien: Jongens, doe iets! Alles bibbert en rammelt!

Rosa: *(op)* Och God, ik word niet goed!

Marion: Idioten, het schip gaat vertrekken! Er is helemaal niets aan de hand! Hou je nu maar rustig, er kan echt helemaal niets gebeuren, want dit schip kan niet zinken.

Fien: Dat zeiden ze ook van de Titanic en je weet hoe dat is afgelopen.

Marion: Ja, ja, rustig nu maar, hè.

Fien: Dat blijft toch niet de hele reis zo rammelen, hoop ik, want dan houd ik geen kadetje binnen!

Leo: Nou, ik verrek van de honger. Kom, Peter, gaan we eens kijken of er op dit vlot nog iets te eten te krijgen is. *(de sloopshoorn geeft weer een signaal)*

Fien: *(in paniek)* Wat is dat nu weer?

Peter: Sein veilig, mevrouw, u kunt nu rustig verder gaan.

Fien: *(moppert)* Dat belooft niet veel goeds, zeg! *(af)*

Leo: Hei, gaan jullie mee. Oh ja, ik ben Leo en dat is Peter.

Rosa: Ja, dat is goed. Ik ben Rosa en dat is Marion. Waar is de eetzaal ergens?

Marion: Oh, die vinden we wel. Dan zoeken we daarna het zwembad, want dat wil ik ook wel eens zien.

Peter: En dan zoek ik het café wel. Kom, dan gaan we eens op onderzoek uit.

Leo: Wanneer houdt dat gerammel eens op, het lijkt wel of de vloer elastisch is.

Rosa: Als we maar niet zeeziek worden. Marion, heb jij die pilletjes nog meegenomen?

Marion: Ja, een volle doos. Kom nu maar. *(Peter, Leo, Rosa en Marion gaan af. De cabinedeur van hut 15 valt open en Ger en Lily rollen naar buiten)*

Lily: Ger! *(beiden lachen onbedaarlijk)* Ger! Wat nu?

Ger: Ja, dat weet ik ook niet. Als we zo al beginnen, zijn we bont en blauw tegen de tijd dat we weer naar huis moeten! *(lacht)*

Lily: Hoe kun je nu op een vierkante meter vrijen! *(lacht)*

Ger: Nou, staande, hangend of opgerold! *(lacht)*

Lily: Ger, nu even serieus. Dat gaat toch niet.

Ger: Het zal wel moeten, ik ben geen priester geworden, ik ben pas getrouwd!

Lily: Zullen we weer proberen om binnen te komen.

Ger: Ja, schat. Dan gaan we weer verder met...

Lily: Nee! Je moet eerst wat gaan eten om weer op krachten te komen. Dat wat wij in die hut willen doen, krijgen circusartiesten nog niet voor elkaar. *(Fien komt op en ziet het koppel op de grond zitten)*

Fien: Zijn jullie eruit gevallen?

Ger: Ja, mevrouw, het is een beetje klein daarbinnen.

Fien: Spreek me er niet van. Ik heb me daarbinnen alleen al bijna vermoord, en dat was nog maar alleen om uit te pakken. Je hebt in dat hok toch helemaal geen plaats om iets op te bergen.

Lily: Wij hebben nog niet eens uitgepakt. *(lacht)*

Fien: *(verbaasd)* Oh nee, wat hebben jullie dan gedaan?

Ger: Wat denkt u? We zijn pas getrouwd!

Lily: Ger! Wat moet mevrouw wel niet van ons denken.

Fien: Wat leuk! Proficiat, kinderen! Oh...maar dan willen jullie... och. Maar hier buiten kan dat niet hoor, kinderen. Dat kunnen jullie niet maken. Denk eens aan al die andere mensen! Wat een pech hebben

jullie toch..... och arme...

Ger: Wij vinden er wel wat op, mevrouw, maakt u zich maar geen zorgen.

Lily: Desnoods onder de douche! Het zal wel lukken, denk ik.

Fien: De douche? Waar is die dan? Daar in een wasbakje, daar kun je nog geen kanarie in wassen, laat staan jezelf!

Lily: Wij ook! Kom, Ger, dan gaan we de douches zoeken.

Ger: Hopelijk zijn die wat groter, hè, goud van me. *(zoent Lily)*

Fien: Dan wacht ik wel op jullie. *(verlegen)* Nou ja, je weet wel waarom. Oh, daar komt mijn wederhelft. *(Ger en Lily lopen gearmd af)* Wat leuk hè, dat jonge geluk. Hopelijk probeert die van mij niets in dat stapelbed. Ik heb nu al last van mijn rug.

Math: *(op)* Fieneke, het is een moordschip, alles is even groot. Fantastisch, kind.

Fien: Groot, groot! Je hebt dat hok daar vergeten, waar we moeten slapen!

Math: Zeur nu toch niet zo, er is een mooi zwembad.

Fien: Jammer, ik kan niet zwemmen.

Math: Een hele chique bar. Fantastisch!

Fien: Zo, ik kan niet tegen drank.

Math: Een schitterende kaartruimte. Met alles erop en eraan!

Fien: Spijtig, ik kan niet kaarten.

Math: En een dansvloer! Zo glad als een spiegel.

Fien: Maar....

Math: Hou maar op, ik weet het! Je kunt niet dansen.

Fien: Heb je dan niets voor mij gevonden?

Math: Jawel, er is ook een bingozaal, kienmoor. Daar kun je je hart ophalen! En je kunt ook nog joggen op het dek.

Fien: *(kijkt naar het dek waar net het koppel op lag)* Ho, wacht eens even. Dat jonge stel van hier aan de overkant wilde ook gaan joggen op het dek. Maar ik heb ze gezegd dat ze dat niet konden doen waar andere mensen bij zijn. Nu zijn ze in de douche aan het joggen.

Math: *(schreeuwt het uit)* Stomme koe, joggen is gym op het dek! Niet wat jij denkt.....hoewel....dat lijkt me ook best leuk.

Fien: Wat?

Math: Joggen in de douche. Zullen wij dat ook eens proberen, schatteke, één twee, één twee, één twee.

Fien: Wat één twee, denk maar aan iets anders! Je krijgt eerst iets te eten. Joggen in de douche, denk je soms dat ik achterlijk ben?

Math: Heb ik ooit gezegd dat je achterlijk bent? *(pakt haar vast en draait met haar rond)* Eén twee, één twee.

Fien: Hou op! Ik word misselijk. Kom eerst eten, oude gek die je bent. Eén twee, één twee. *(tikkt tegen haar hoofd)* Je tikt niet richtig.

Math: Kom, zuurpruim, als ik dan niets anders mag dan eet ik wel wat.
(*Fien en Math willen net weggaan als Ger en Lily terugkomen*)

Fien: Hebben jullie nu al genoeg van het joggen, kinderen? Nou zeg, dat duurde ook niet lang!

Math: Fien! Hou je mond en bemoei je er niet mee!

Ger: Joggen? Wij hebben niet gejogd.

Lily: Ger! Alsjeblieft, hou je mond!

Fien: Dat is jammer. Math wilde dat ook net gaan doen. Ging het niet?
Ach God! Jullie gaan me toch niet vertellen dat die douches ook zo klein zijn?

Ger: Voor ons waren ze groot genoeg, hè schat?

Lily: Ger! Wat moeten die mensen wel niet van ons denken?

Math: Maak je maar geen zorgen, kind. Ik ben ook jong geweest.
Trouwens, voor ons is het allemaal te klein. Fien kan zich niet meer zo goed bewegen. Zij is niet meer zo soepel. (*lacht*)

Fien: Welja! Zit me hier een beetje af te kammen! Alsof meneer nog in beste vorm is!

Math: (*gaat zitten*) Mieljaar! Ik ben kapot! Ik denk dat ik eens even een dutje ga doen.

Fien: Wat een dutje doen? Wij gaan eerst wat eten! Ik verrek van de honger!

Ger: Ik heb gehoord dat er op dit dek bediening is.

Math: Fien, hoor je dat? Bestel maar een broodje met ham en een pot bier voor me.

Fien: Weet je wat jij kunt? Het apenzuur krijgen! Ik ga zelf wat halen, als je honger hebt doe je dat ook maar! (*gaat af*)

Lily: Wij gaan naar de eetzaal, dat is veel gezelliger. Kom, schat, dan proberen wij ons in dat hok om te kleden. Oh nee, wacht even, ik ga eerst en dan kun jij.

Ger: Maar ik kan je toch helpen!

Lily: Ja, dat weet ik! Maar nu doe ik het liever alleen. (*gaat naar binnen*)

Math: (*grinnikt*) Vrouwen, jongen, zijn onberekenbaar! Maar daar kom je snel genoeg achter.

Ger: (*gaat ook zitten*) Maar eerlijk is eerlijk! Spannend zijn ze wel. Of niet soms?

Lily: (*roept*) Ger! Ik krijg mijn rits niet dicht!

Math: Laat maar openstaan, kind!

Ger: (*tegen Math*) Dat zou jij wel willen, hè! Ik kom, schat! (*gaat naar binnen. Een slome ober komt aangesloft*)

Ober: Wil iemand hier soms iets drinken?

Math: Je komt als geroepen, jongen. Een grote pot bier graag.

Ober: Ik heb alleen maar cocktails, meneer.

Math: Vertrek dan maar! Want die lust ik niet.
Ger: *(op)* Ober, kan ik wat bestellen?
Math: Hij heeft alleen maar cocktails.
Ger: *(roept)* Lily? Wil je ook een cocktail?
Lily: *(op in leuke short met topje)* Ja, schat, doe maar.
Ober: En u, meneer?
Math: Nou ja, laat mij dat dan ook maar eens proberen. Maar als ik die rotzooi niet lust, zuip je het zelf maar op.
Lily: Het is best lekker, meneer, je krijgt er zo'n lekker los gevoel van.
(gaat naast Ger zitten)
Ger: En...het verhoogt de potentie! Nietwaar, schat?
Lily: Dat heb jij niet nodig, schatje! Dat is bij jou wel in orde!
Math: Breng mij er dan twee, ober. Ik probeer dat eens uit bij Fien. Die kan af en toe wel een oppepper gebruiken!
Ger: Ik weet niet of dat bij uw vrouw zal werken, maar bij Lily in ieder geval wel.
Lily: Ger! Let op je woorden! Denk je dat je leuk bent?
Ger: Het was toch maar een grapje!
Ober: Vier cocktails dus, komt in orde. *(af. Marion en Rosa komen terug)*
Rosa: Het zwembad is in ieder geval groot genoeg.
Marion: En de bar ook. Hallo, allemaal! Ik ben Marion en dat is Rosa.
Ger: Dat is mijn vrouw Lily. Ik ben Ger.
Math: Ik heet Math, kinders, en de kienmoor van mij heet Fien.
Rosa: Er zijn ook nog twee jongens op dit dek.
Marion: Die waren in de bar.
Math: Dat is de fijnste plek van alle vakanties.
Rosa: Vanavond is er een groot kennismakingsbal. Er is een goed orkest, geloof ik.
Lily: Lijkt mij een goed idee om vanavond de beentjes eens te spreiden.
Ger: Op de dansvloer? Je zal toch niet gek zijn!
Math: Nou...
Ger: Zeg, meneer, luister eens even!
Lily: Ik bedoelde iets anders, gek! Jij hebt niets anders in je hoofd dan...
Math: Hallo! Geen ruziemaken, dat doe je niet op je huwelijksreis!
Fien: *(terug)* Is er hier een vergadering?
Math: Nee, hier mag je rusten voor het geval je daarbinnen niet kunt slapen. Waar heb je uitgehangen?
Fien: Die twee jongens hebben mij het schip laten zien. Ik was de weg kwijt en kwam ze gelukkig tegen. *(gaat ook zitten)* Ik ben kapot!
Math: Ik zou niet weten waarvan. *(Peter komt samen met Leo op en ziet Fien)*
Peter: Hier is ze toch! Mieljaar, ik dacht dat wij haar weer verloren

hadden.

Leo: Zij wilde niet mee naar de bar. Alles is hier verzameld, zie ik. *(de ober komt op met vier cocktails en weet niet zo gauw wie ze besteld had. Zet alles maar bij Math neer)*

Fien: Ben je helemaal gek geworden? Vier tegelijk! Dat is toch niet normaal meer!

Ober: Er zijn er toch vier besteld, nietwaar?

Ger: Dat klopt, het is goed zo, ober. *(de ober blijft geduldig staan wachten. Ger geeft glas aan Lily, neemt het ander voor zich- zelf)* Hier, schat. *(Math nipt voorzichtig aan zijn glas)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto